

Sangsalon 7. november 2024

med akkompagnement ved

Jesper Mejlvang

Regnvejrsgang i november

Tekst: Ebba Munk Pedersen, Melodi: Pia Raug & (1976)

1. Jeg vil male dagen blå
med en solskinsstribе på
vælge lyset frem for skyggen
gi' mig selv et puf i ryggen
tro på alting, selv på lykken
jeg vil male dagen blå.

2. Jeg vil male dagen gul
solen som en sommerfugl
sætter sig på mine hænder
alle regnvejrsgange ender
der står "maj" på min kalender
jeg vil male dagen gul.

3. Jeg vil male dagen rød
med den sidste roses glød
jeg vil plukke kantareller
løvetand og brændenælder
leve i det nu, der gælder
jeg vil male dagen rød.

4. Jeg vil male dagen grøn
dyb og kølig – fl askegrøn
sætte tændte lys i stager
glemme rynker, dobbelthager
håbe på mit spejl bedrager
jeg vil male dagen grøn.

5. Jeg vil male dagen hvid
nu hvor det er ulvetid
købe franske anemoner
for de sidste tyve kroner
lytte til Vivaldis toner
jeg vil male dagen hvid.

6. Jeg vil male dagen lys
strege ud og sætte kryds
jeg har tusind ting at gøre
klokken elleve-femogfyrre
blev november hængt til tørre
jeg vil male dagen lys.

Gem et lille smil til det bli'r gråvejr

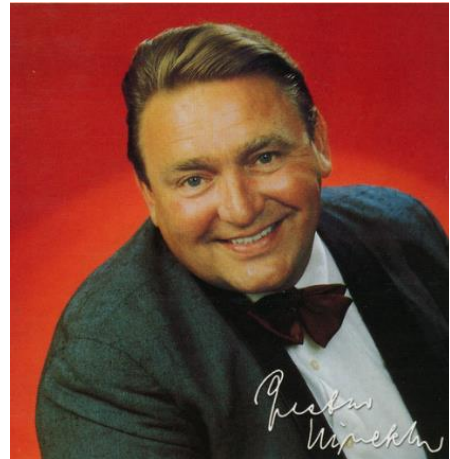
Tekst: Tekst: Gustav Winckler (1976), opr. Tekst & melodi: Sam Coslow, Irving Taylor & Ken Lane (1947)

Gem et lille smil til det bli'r gråvejr
lige nu er himlen klar og blå,
der kan hænde ting i morgen
du ikke forudså.

Gem et lille smil til det blir gråvejr
sol og glæde varer sjældent ved,
så'r det rart at kunne smile,
mens regnen siler ned.

Tænk hvis jeg var verdens herre
fik du bare sol og glæde på din vej,
men jeg er kun mig og desværre
det eneste jeg ka gi dig, det er mig.

Gem et lille smil til det blir gråvejr,
lige nu er himlen klar og blå,
men hvis blot vi holder sammen
vil alting sikkert gå.

Vildandens sang

Tekst: Knud Pheiffer, Melodi: Leon Landgren

1. Til nordlige lande vi vildænder kommer,
og bygger om våren vort hjem for en sommer
en rede så lun af vor kærligheds dun
en rede så lun af vor kærligheds dun.

2. Og jeg er en vildand, der byggede rede
et forår, en aften, før solen var nede,
en rede så lun af vor kærligheds dun
en rede så lun af vor kærligheds dun.

3. Om sommeren fik vi de dejligste unger,
de pipped ´ af glæde med hjerte og lunger,
en rede så fuld, af det dejligste kuld
en rede så fuld, af det dejligste kuld.

4. Vi svømmed ´ en aften, hvor sivene skjuler,
da lød der et skud, og så peb det med kugler,
en verden i fred, måtte flygte af sted
en verden i fred, måtte flygte af sted.

5. Min mave blev ramt, og så rødmede sivet
Jeg råbte til ungerne "flyv nu for livet"
En rede så fuld af det dejligste kuld
En rede så fuld af det dejligste kuld.

6. De fløj som af fuldvoksne vildænder båret,
jeg fulgte dem ikke, min vinge var såret.
En rede så fuld af det dejligste kuld
En rede så fuld af det dejligste kuld,

7. Min vinge er svag, men min vilje til livet
Skal endnu engang bygge rede i sivet
en rede så lun af vor kærligheds dun
en rede så lun af vor kærligheds dun.

Sag mir, wo die Blumen sind / Where Have All The Flowers Gone

Tekst: Max Colpet (1962), Melodi: Pete Seeger

*Tekst; Pete Seeger (1955)/Joe Hickerson 1960
Melodi: Pete Seeger (1955)*

Sag mir wo die Blumen sind

wo sind sie geblieben
Sag mir wo die Blumen sind
was ist geschehen?
Sag mir wo die Blumen sind
Mädchen pflückten sie geschwind
Wann wird man je verstehen
wann wird man je verstehen?

Where have all the flowers gone?

Long time passing
Where have all the flowers gone?
Long time ago
Where have all the flowers gone?
The girls have picked them, every one
Oh, when will you ever learn?
Oh, when will you ever learn?

Sag mir wo die Mädchen sind

wo sind sie geblieben?
Sag mir wo die Mädchen sind
was ist geschehen?
Sag mir wo die Mädchen sind
Männer nahmen sie geschwind
Wann wird man je verstehen?
Wann wird man je verstehen?

Where have all the young girls gone?

Long time passing
Where have all the young girls gone?
Long time ago
Where have all the young girls gone?
They've taken husbands, every one
Oh, when will you ever learn?
Oh, when will you ever learn?

Sag mir wo die Männer sind

wo sind sie geblieben?
Sag mir wo die Männer sind
was ist geschehen?
Sag mir wo die Männer sind
zogen fort der Krieg beginnt
Wann wird man je verstehen?
Wann wird man je verstehen?

Where have all the young men gone?

Long time passing
Where have all the young men gone?
Long time ago
Where have all the young men gone?
They're all in uniform
Oh, when will you ever learn?
Oh, when will you ever learn?

(strofer tilføjet i 1962)

Sag wo die Soldaten sind

wo sind sie geblieben?
Sag wo die Soldaten sind
was ist geschehen?
Sag wo die Soldaten sind
über Gräben weht der Wind
Wann wird man je verstehen?
Wann wird man je verstehen?

Where have all the soldiers gone,

long time passing,
where have all the soldiers gone,
long time ago,
where have all the soldiers gone?
Gone to graveyards ev'ry one,
when will they ever learn?
when will they ever learn?

Sag mir wo die Gräber sind

wo sind sie geblieben?
Sag mir wo die Gräber sind
was ist geschehen?
Sag mir wo die Gräber sind
Blumen wehen im Sommerwind
Wann wird man je verstehen?
Wann wird man je verstehen?

Where have all the graveyards gone,

long time passing,
where have all the graveyards gone,
long time ago,
where have all the graveyards gone?
Gone to flowers ev'ry one,
when will they ever learn?
when will they ever learn?

Sag mir wo die Blumen sind

wo sind sie geblieben?
Sag mir wo die Blumen sind
was ist geschehen?
Sag mir wo die Blumen sind
Mädchen pflückten sie geschwind
Wann wird man je verstehen?
Wann wird man je verstehen?

Where have all the flowers gone,

long time passing,
where have all the flowers gone,
long time ago,
where have all the flowers gone?
Young girls picked them ev'ry one,
when will they ever learn?
when will they ever learn?

Jeg gik mig ud en sommerdag

Tekst: N.F.S. Grundtvig (1847), Melodi: middelalderlig

1. Jeg gik mig ud en sommerdag at høre
fuglesang, som hjertet kunne røre,
i de dybe dale
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.
2. Der sad en lille fugl i bøgelunden,
sødt den sang i sommer-aftenstunden,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.
3. Den sang så sødt om dejligst vang og vænge,
hvor kærminder gro som græs i enge.
4. Den sang om alt, hvad det er lyst at høre,
allerhelst, hvad hjertet dybt kan røre.
5. Den sang, som ingen andre fugle sjunge,
leged liflig med min moders tunge.
6. Den sang som talt ud af mit eget hjerte,
toner gav den al min fryd og smerte.
7. Da nynnede jeg så småt i aftenstunden:
Flyv, Guldtop, flyv rundt i bøgelunden.
8. O, flyv fra Øresund til Dannevirke,
syng til dans, til skole og til kirke.
9. På folkets modersmål, med Danmarks tunge,
syng, som ingen andre fugle sjunge.
10. Da mærke alle, som har mødre kære,
det er godt i Danemark at være.
11. Da gløder alt, hvad solen har bestrålet,
som det røde guld på modersmålet.
I de dybe dale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Barndommens Gade

Tekst: Tove Ditlevsen (1942), Melodi: Anne Linnet (1986)

1. Jeg er din barndoms gade,
jeg er dit væsens rod.
Jeg er den bankende rytme
i alt, hvad du længes mod.
Jeg er din mors grå hænder
og din fars bekymrede sind,
jeg er de tidligste drømmes
lette, tågede spind.
*Jeg er din barndoms gade,
jeg er dit væsens rod.
Jeg gav dig de vagtsomme øjne,
på dem skal du kendes igen.
Møder du en med det samme blik,
skal du vide, han er din ven.*
2. Jeg gav dig min store alvor
en dag du var vildt forladt.
dryssed' lidt vemod i sindet
en drivende regnvejrsnat.
Jeg slog dig engang til jorden
for at gøre dit hjerte hårdt,
men jeg rejste dig varligt op igen,
og tørrede tårerne bort.
*Og hører du renere toner
stemt til en skønnere sang,
skal du længes efter min stemmes
sprukne og kejtede klang.
Fløj du så vidt over lande
og voksede du fra din ven?
Jeg er din barndoms gade,
jeg kender dig altid igen.
Jeg er din barndoms gade, ...*
3. Det er mig, der har lært dig at hade,
jeg lærte dig hårdhed og spot.
Jeg gav dig de stærkeste våben,
du skal vide at bruge dem godt.
Jeg gav dig de vagtsomme øjne,
på dem skal du kendes igen,
møder du en med det samme blik,
skal du vide, han er din ven.
*Ja, jeg er din barndoms gade,
jeg er dit væsens rod.
Jeg er den bankende rytme
i alt hvad du længes mod.
Fløj du så vidt over lande
og voksede du fra din ven?
Jeg er din barndoms gade,
jeg kender dig altid igen.*
4. Og hører du renere toner
stemt til en skønnere sang,
skal du længes efter min stemmes
sprukne og kejtede klang.
Fløj du så vidt over lande
og voksede du fra din ven?
Jeg er din barndoms gade,
jeg kender dig altid igen.
Jeg er din barndoms gade, ...
5. Ja, jeg er din barndoms gade,
jeg er dit væsens rod.
Jeg er den bankende rytme
i alt hvad du længes mod.
Fløj du så vidt over lande
og voksede du fra din ven?
Jeg er din barndoms gade,
jeg kender dig altid igen.

Visen om de 18 svaner

Tekst: Poul Sørensen 'Poeten', opr. Cornelis Vreeswijk (1972), Melodi: Benny Andersson (1972)

1 Jeg drømte om atten svaner i nat,
og såmænd også lidt om dig,
og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte,
du kom, så du intet fik bedt mig om.

2 Jeg så dig skam fra mit vindu' i går,
men du så ikke mig, min ven.
Jo, du kom her forbi mit vindu' i går,
men forsvandt så, gud ved hvorhen.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg havde slå't vinduet op en-to-tre,
og du så, der var en at se.

3 Min drøm nu i dag, den regner det i,
og jeg gi'r dig min paraply.
Under den er du tryk, i læ og ly
for hver eneste utæt sky.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg blot lod det regne, så du stod der konfus
li'så våd som en druknet mus.

4 Jeg drømte om atten svaner i nat,
og såmænd også lidt om dig,
og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte,
du kom, så du intet fik bedt mig om.

KAFFEPAUSE

Kald det kærlighed

Tekst & Melodit: Lars Lilholt / Kristian Lilholt Kristensen (1986)

*Kald det kærlighed
Kald det lige hvad du vil
Å-u-åh der findes ingen ord
Ingen ord der helt slår til
Så kald det lige hvad du vil*

Fortæl mig ikke hvad jeg skal og bør
Fortæl mig om dig selv hvis du tør
Giv mit frit valg og giv mig et hjerte jeg kan røre
Giv en chance ved at tale før du går
Det du fortier slet ingen chance får
Kald det kærlighed ...

Vi to kan overleve næsten alt
Undtaget det der aldrig rigtig blev fortalt
Tag mig ikke som et gidsel, tag mig helt og ikke halvt
For at elske rigtigt skal jeg være nøgen
Den drøm der kun forbliver en drøm den er en løgn
Kald det kærlighed ...

Og lad mig være lidt alene med mig selv
Jeg vil have dig (alligevel)
Jeg vil have en gave, ingen handel, ingen gæld
Det er for let at gå fra kærlighed til had
Lad os da prøve at skille det ad
Kald det kærlighed ...

Sådan at de kan høre det over hele byen
Kald (det kærlighed) - Vi vil have klager
(Kald det lige hvad du vil)
(Å-u-åh der findes ingen ord)
(Ingen ord der helt slår til)
(Så kald det lige hvad du vil)
*Kald det kærlighed ...
Kald det kærlighed ...*

Glemmer du, så husker jeg

Tekst: Børge & Arvid Müller, Melodi: Kai Normann Andersen (1932)

Glemmer du, så husker jeg det ord for ord
Alting brast, men det gør heller ikke spor
Minderne har jeg da lov at ha'
Dem kan du aldrig, nej aldrig ta'
Husker du - de glæder, som vi sammen fandt?
Husker du - de tanker som os sammen bandt?
Hver en dag, og hver en time har jeg talt
Glemmer du, så husker jeg - alt

Livet er et kort sekund
et med både godt og ondt
Tror man, eller håber man, så skuffes man
Livets viser drejer sig, man mødes, og skilles
Først en lys og dejlig leg
Ak, så går man hver sin vej
Jeg er gået fra dig nu, skønt jeg holder af dig, du
Derfor siger jeg til dig:

Glemmer du, så husker jeg det ord for ord
Alting brast, men det gør heller ikke spor
Minderne har jeg da lov at ha'
Dem kan du aldrig, nej aldrig ta'
Husker du - de glæder, som vi sammen fandt?
Husker du - de tanker som os sammen bandt?
Hver en dag, og hver en time har jeg talt
Glemmer du, så husker jeg - alt

You Are My Sunshine

Charles Mitchell|Jimmie Davis (1940)

1.

**The other night dear as I lay sleeping
I dreamed I held you in my arms.
When I awoke dear I was mistaken
and I hung my head and cried:
*You are my sunshine my only sunshine
you make me happy when skies are grey.
You'll never know dear how much I love you.
Please don't take my sunshine away.***

2.

**I'll always love you and make you happy.
If you will only say the same,
but if you leave me to love another
you'll regret it all same day:
*You are my sunshine my only sunshine
you make me happy when skies are grey.
You'll never know dear how much I love you.
Please don't take my sunshine away.***

3.

**You told me once dear you really loved me
and no one else could come between.
But now you've left me and love another
you have shattered all my dreams:
*You are my sunshine my only sunshine
you make me happy when skies are grey.
You'll never know dear how much I love you.
Please don't take my sunshine away.***

To mennesker på en strand

Tekst & melodi: John Mogensen (1972)

Det var en lørdag aften

Tekst: Poul Henningsen (1953), Melodi: dansk folkemelodi

1. Det var en lørdag aften
du sad og ventede mig
og sporvogn efter sporvogn
gled nattens mørke vej.
Men jeg kom ikke ind ad dør'n
og kyssede din mund,
og jeg forsødede ikke blidt
din rare aftenstund.

2. Jeg gjorde det med vilje,
jeg ville ruske op.
Jeg var jo dine tøfler,
jeg var din kaffekop,
en pude i din lune seng
et praktisk husgeråd.
Men jeg er også menneske,
og derfor er jeg gå't.

3. Dit slips er så diskret, og
din jakke sidder smukt.
Din pibe, din barbersprit
har sin korrekte lugt.
Du venter også, jeg går klædt,
som alle andre gør,
men de er ens, fordi det er,
det eneste de tør.

4. Du ønsker jeg skal mene
om kunst og politik,
hvad alle andre mener,
er god og dannet skik.
Jeg går med håret som jeg vil.
Det ligger i mit blod.
Jeg mener det, jeg mener selv.
Jeg mener tværtimod.

5. Mon du har gået i regnvej
langs ensomhedens rand
på øde villaveje,
mens håret drev af vand
og søgt dit eget solskinsvejr
på bunden af din sjæl?
Nej indeni dit jakkesæt
er ikk` engang du selv.

6. I mener alle sammen
det samme triste skidt.
Først læser I avisen,
så er I lige vidt.
For bare det at tænke selv
Er ikke fint papir.
Man syn's, hvad alle andre syns
og gentar hvad de sir.

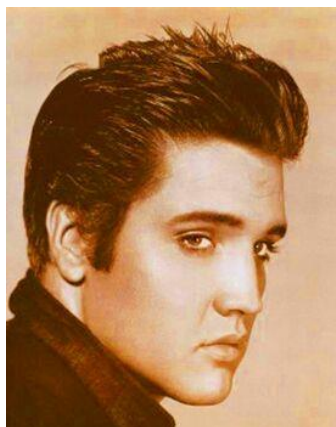
7. Den fagre verden venter,
hvor alle tænker ens,
hvor ingen er selvstændig,
og ingen udtilbens.
Et ligegyldigt kedsomhedens
helved' venter os,
hvor ingen gider tænke selv,
og ingen gider slås.

8. Jeg kommer ikke mere,
Jeg glemmer, hvor du bor.
Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser bor.
Nu går jeg ud i ensomhed'n.
Måske jeg finder én,
som elsker mig, som den jeg er.
Måske jeg finder én.

9. Nu er det lørdag aften
igen engang min ven.
Jeg går ad andre veje,
og hvor jeg så går hen,
står der måske et stjernetegn
på håbets himmelhvælv.
Jeg tror, at lykken findes kun,
når man er helt sig selv.

Are You Lonesome Tonight

Tekst & melodi: Roy Turk og Lou Handman (1926)

Are you lonesome tonight?
Do you miss me tonight?
Are you sorry we drifted apart?
Does your memory stray to a bright summer day
When I kissed you and called you sweetheart?
Do the chairs in your parlor seem empty and bare?
Do you gaze at your doorstep and picture me there?
Is your heart filled with pain, shall I come back again?
Tell me dear, are you lonesome tonight?

*I wonder if you're lonesome tonight
You know someone said that the world's a stage and each of us must play a part
Fate had me playing in love with you as my sweetheart
Act one was where we met
I loved you at first glance
You read your lines so cleverly and never missed a cue
Then came act two, you seemed to change, you acted strange
And why I've never known
Honey, you lied when you said you loved me
And I had no cause to doubt you
But I'd rather go on hearing your lies
Than to go on living without you
Now the stage is bare and I'm standing there
With emptiness all around
And if you won't come back to me
Then they can bring the curtain down*

Is your heart filled with pain
Shall I come back again?
Tell me dear, are you lonesome tonight?

Papirsklip

Tekst & melodi: Kim Larsen (1983)

Når nu min verden bliver kold og forladt
Finder jeg trøst i min kæreste skat
Klipper motiver med drømme og saks
Papirsilhouetter af den fineste slags
Her er et af min far og min mor
De som gav mig til denne jord
Kærlige kys og en duft af jasmin
Altid solskin og sødeste min
Livet er langt, lykken er kort
Salig er den, der tør give det bort

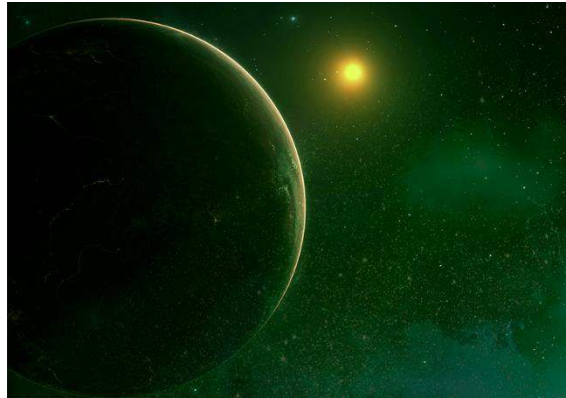
Her er et af min bedste ven
Utallige klip går igen og igen
Et aldrig færdigt eller fuldendt motiv
Sort silhouet af kvinden i mit liv
Livet er langt, lykken er kort
Salig er den, der tør give det bort

Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus
Domine et sanctus

Når nu min verden bliver kold og forladt
Finder jeg trøst i min kæreste skat
Klipper motiver med drømme og saks
Papirsilhouetter af den fineste slags
Livet er langt, lykken er kort
Salig er den, der tør give det bort
Livet er langt, lykken er kort
Salig er den, der tør give det bort

Lad os flyve til en stjerne

Tekst: Børge Müller, Melodi: Sven Gylmark (1958)

Lad os flyve til en stjerne
Til en klode i det fjerne
Lad os finde os en grøn planet med måneskin til to
Himlen venter vores komme
Alle stjernerne står tomme
Lad os flyve til en grøn planet før denne nat er omme

Det er kærlighedens time
Gråvejrsdagen er forbi
Nu er natten fuld af sød musik med hjertebanken i
Men der smides mange rænker
Mod to elskende i dag
Man må kæmpe for sin kærlighed og den man holder af

Hvorfor venter vi på dem?
Himlens dør står jo på "på klem"

Lad os flyve til en stjerne
Til en klode i det fjerne
Lad os rejse til en grøn planet dér oppe i det blå
Her går folk og kaster skygge
Over vores liv og lykke
Lad os finde til en grøn planet og blæse den med et stykke

Que Sera, Sera (What Ever Will Be, Will Be)

Tekst: Raymond B. Evans, Melodi: Jay Livingston (1955)

When I was just a little girl
I asked my mother what will I be?
Will I be pretty? Will I be rich?
Here's what she said to me
Que sera, sera
Whatever will be, will be
The future's not ours to see
Que sera, sera
What will be, will be

When I grew up and fell in love
I asked my sweetheart what lies ahead?
Will we have rainbows day after day?
Here's what my sweetheart said
Que sera, sera ...

Now I have children of my own
They ask their mother what will I be
Will I be handsome? Will I be rich?
I tell them tenderly
Que sera, sera
Whatever will be, will be
The future's not ours to see
Que sera, sera
What will be, will be
Que sera, sera